

Ogłoszenia parafialne

- Dzisiaj przeżywamy Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym. Modlitwa i wsparcie prześladowanych chrześcijan to nasza powinność wynikająca z przykazania miłości. Pamiętajmy o naszych braciach i siostrach, którym ze względu na wyznawaną wiarę, nie jest łatwo w codziennym życiu.
- W poniedziałek - 11 listopada przypada 106 Rocznica Odzyskania Niepodległości. Zapraszamy na mszę św. w intencji naszej Ojczyzny o godz. 9.00. Ksiądz Arcybiskup zaprasza tego dnia także na uroczystą Mszę św. do Bazyliki Mariackiej w Gdańsku. Będzie ona celebrowana o godz. 12.00.
- We wtorek - 12 listopada wspominamy 35 rocznicę kanonizacji Św. Brata Alberta. We wspólnej modlitwie będziemy dziękować Bogu za duchowe dziedzictwo św. Brata Alberta i prosić o opiekę nad naszą parafią.
- Zapraszamy rodziców i dzieci I Komuniijnych, na kolejne spotkanie formacyjne – informacyjne we wtorek 12 listopada o godz. 18.45. Odbędzie się ono w kościele. W części informacyjnej podamy szczegóły dotyczące strojów liturgicznych.
- Wszystkich zainteresowanych katechezami biblijnymi prowadzonymi przez ks. Wiktora zapraszamy na kolejne spotkanie, które odbędzie się w środę 13 listopada o godz. 19.00 w salce na plebanii. Temat „Początek Królestwa Izraela”.
- Zapraszamy na mszę św. zbiorową za zmarłych. Odprawimy ją w czwartek o godz. 8.00.
- W przyszłą niedzielę poświęcimy książeczki dzieciom przygotowującym się do I Komunii Świętej. Dzieci wraz z rodzicami zapraszamy na Mszę św. o godz. 11.00.
- Serdecznie zapraszamy na modlitwę za naszych zmarłych parafian, których odprowadziliśmy do wieczności w minionym roku. Mszę św. w ich intencji odprawimy w niedzielę 17 listopada o godz. 15.00. Zapraszamy rodziny, sąsiadów i parafian do udziału we wspólnej Eucharystii.
- Bardzo serdecznie dziękujemy za ofiary składane na rzecz parafii a szczególnie za dzisiejsze ofiary na cele gospodarcze.

Kto pyta, nie błądzi

Kim był św. Marcin z Tours?

Św. Marcin urodził się w 316 roku w Panonii na terenie dzisiejszych Węgier. Kiedy miał 15 lat wstąpił do armii Konstancjusza II. Opisując życie św. Marcina spierają się co do tego, ile lat służył w armii, dla jednych jest to 25 lat dla innych 5. W czasie swojej służby w armii św. Marcin oddał połowę swojej oporczy żebrałkowi, następnej nocy miał mu się ukazać Jezus odziany właśnie w ten płaszcz, mówiąc do Aniołów „To Marcin okrył mnie tym płaszczem”. Pod wpływem tego wydarzenia Marcin przyjął chrzest i opuścił wojsko. Przez przykład Marcina nawrócili się również Jego rodzice.

Następnie udał się do św. Hilarego, biskupa Poitiers (we Francji), stając się jego uczniem. Został akolitą, a następnie diakonem. Po pewnym czasie osiadł jako pustelnik na wysepce Gallinaria w pobliżu Genui, gromadząc wokół siebie wielu uczniów. W 361 r. założył pierwszy klasztor w Galii - w Liguge. Dziesięć lat później, mimo jego sprzeciwu, lud wybrał go biskupem Tours. Ta data jest potwierdzona w dokumentach - sakrę biskupią otrzymał w roku 371. Jako pasterz diecezji prowadził nadal surowe życie mnisze, budząc sprzeciw okolicznych biskupów. Klasztory, które zakładał, łączyły koncepcję życia mniszego z pracą misyjną.

Współczesny mu hagiograf Sulpicjusz Sewer zanotował wiele cudów wymodlonych przez biskupa Marcina, a także wielką liczbę nawróconych przez niego pogan. Sulpicjusz opisuje także zmagania tego misjonarza z duchami nieczystymi, które atakowały go tym częściej, im więcej dusz nawracał na wiarę chrześcijańską. Marcin zmarł 8 listopada 397 r. w Candes podczas podróży duszpasterskiej. Jego ciało sprowadzono Loarą do Tours i pochowano 11 listopada.

Jest patronem Francji, królewskiego rodu Merowingów, diecezji w Eisenstadt, Mainz, Rotterburga i Amiens; dzieci, hotelarzy, jeźdźców, kawalerii, kapeluszników, kowali, krawców, młynarzy, tkaczy, podróżników, więźniów, właścicieli winnic, żebraków i żołnierzy. W ikonografii przedstawiany jest w stroju biskupa lub jako żołnierz oddający płaszcz żebrakowi. Jego atrybutami są: dzban, gęś na księdze, gęś u jego stóp, koń, księga, model kościoła, dwa psy lub żebrak u jego stóp.

xmc

Biuletyn liturgiczny parafii św. Brata Alberta w Gdańsku, przygotowywany przez Duszpasterstwo Młodzieży *Lux Cordis*. Drobna ofiara złożona młodym stojącym przed kościołem pomoże w pokryciu kosztów druku i wspomże działalność wspólnoty. Redaguje zespół w składzie: ks. Grzegorz Stolczyk, ks. Michał Czyż, Ks. Maciej Świigoń, Daria Potocka, Ola Pszczółkowska, Zuzia Parafianowicz, Zuzanna Kuklińska, Patryk Skiba, Gracja Elgert, Dominika Wincek, Bartłomiej Starosta
Prace zespołu koordynuje: ks. Michał Czyż.

Nasz biuletyn dostępny jest również w wersji elektronicznej na stronie parafii.

ŹRÓDŁO I SZCZYT

BIULETYN LITURGICZNY PARAFII ŚW. BRATA ALBERTA W GDAŃSKU

Nr 6 (356) /2024 10 Listopada 2024 r.

XXXII Niedziela Zwykła

Młodzi o Ewangelii

Dzisiejsza Ewangelia przypomina mi o tym, jak ważny jest każdy nasz uczynek. Wielu ludzi - w tym ja, w pośpiechu dnia zapomina o tych pozornie małych, ale tak naprawdę niezwykle ważnych rzeczach. Często jest to pomoc komuś w niesieniu zakupów, ustąpienie miejsca w autobusie czy nawet powiedzenie jakiegoś komplementu. Dla mnie osobiście ważne jest, by właśnie jak uboga wdowa w Ewangelii nie porównywać się do innych, a dawać swoje maksimum i to, do czego ja sama jestem zdolna. Dzisiejsza Ewangelia przypomina mi też to, że jestem świadkiem Chrystusa, więc moje zachowanie na codzień też powinno świadczyć o jego obecności. Kto wie, może ta Pani, której ustąpię miejsca w autobusie to będzie jedyne świadectwo Chrystusa, jakiego doświadczy w tym miesiącu. Kończąc, uważam, że dzisiejsze słowo Boże nawołuje do czynienia dobra nie po to, by zyskać aprobatę innych, tylko po to, by świadczyć o obecności i miłości Chrystusa w każdej możliwej sytuacji.

zp

WSPÓLNY MIANOWNIK

Wszystko z niczego

I czytanie: Usłyszmy epizod z pobytu Eliasza w Sarepcie Sydońskiej, dokąd udał się zgodnie z poleceniem Pana. Przyczyną tego była susza, która zastała Eliasza nad potokiem Kerit. Prorok wystawia ubogą wdowę na poważną próbę: przekonuje, by przyrządziła posiłek najpierw jemu, potem sobie i synowi. Wdowa, mimo biedy ugościła Eliasza i podarowała wszystko, co miała. I dokonał się cud.

Psalm: W liturgii usłyszmy drugą połowę psalmu 146, który ukazuje Boga czyniącego to, co według ludzkiej perspektywy jest niemożliwe – Bóg „karmi głodnych” oraz „ochrania sierotę i wdowę”.

II czytanie: Widzimy Jezusa na tle ofiar i kapłaństwa Starego Testamentu: swoją ofiarę składa nie w ludzkiej świątyni, ale w świątyni nieba. Ofiaruje nie cudzą, lecz własną krew. Czyni to raz, nie jak kapłani Starego Przymierza po wielokroć. Złożywszy jedną skuteczną ofiarę dla zgładzenia grzechów, Chrystus przyjdzie po raz drugi już nie w związku z grzechem, lecz dla zbawienia tych, którzy na Niego czekają.

Ewangelia: Usłyszmy historię ubogiej wdowy. Jezus, wskazując na postawę kobiety, która oddaje wszystko, co ma, nie tylko uczy innego patrzenia: w groszu – dostrzec wszystko, ale podkreśla, że mimo swej pobożności faryzeusze lekceważą ofiarę wdowy i jej zawierzenie Bogu. Ona jest przykładem hojności i zaufania w Bożą Opatrzność.

xmś

PIERWSZE CZYTANIE

1 Krl 17, 10-16

Uboga wdowa karmi Eliasza

Czytanie z Pierwszej Księgi Królewskiej

Prorok Eliasz poszedł do Sarepty. Kiedy wchodził do bramy tego miasta, pewna wdowa zbierała tam sobie drwa. Zawołał ją i powiedział: «Daj mi, proszę, trochę wody w naczyniu, abym się napił». Ona zaś zaraz poszła, aby jej nabrać, ale zawołał za nią i rzekł: «Weź, proszę, dla mnie i kromkę chleba!»

Na to odrzekła: «Na życie Pana, Boga twego! Już nie mam pieczywa – tylko garść mąki w dzbanie i trochę oliwy w baryłce. Właśnie zbieram kilka kawałków drewna i kiedy przyjdę, przyrządzę sobie i memu synowi strawę. Zjemy to, a potem pomrzemy». Eliasz zaś jej powiedział: «Nie bój się! Idź, zrób, jak rzekłeś; tylko najpierw zrób z tego mały podłotymk dla mnie i przynieś mi! A sobie i swemu synowi zrobisz potem. Bo tak mówi Pan, Bóg Izraela: Dzban mąki nie wyczerpie się i baryłka oliwy nie opróżni się aż do dnia, w którym Pan spuści deszcz na ziemię». Poszła więc i zrobiła, jak Eliasz powiedział, a potem zjadł on i ona oraz jej syn, i tak było co dzień. Dzban mąki nie wyczerpał się i baryłka oliwy nie opróżniła się, zgodnie z obietnicą, którą Pan wypowiedział przez Eliasza.

Oto Słowo Boże.**PSALM RESPONSYJNY**

Ps 146 (145), 6c-7. 8-9a. 9b-10 (R.: por. 1b)

Chwal, duszo moja, Pana, Stwórcę swego

Bóg wiary dochowuje na wieki, *
uciśnionym wymierza sprawiedliwość,
chlebem karmi głodnych, *
wypuszcza na wolność uwięzionych.

Chwal, duszo moja, Pana, Stwórcę swego

Pan przywraca wzrok ociemniałym, *
Pan dźwiga poniżonych.
Pan kocha sprawiedliwych, *
Pan strzeże przybyszów.

Chwal, duszo moja, Pana, Stwórcę swego

Ochrania sierotę i wdowę, *
lecz występnym kieruje na bezdroża.
Pan króluje na wieki, *
Bóg twój, Syjonie, przez pokolenia.

Chwal, duszo moja, Pana, Stwórcę swego**DRUGIE CZYTANIE**

Hbr 9, 24-28

Jedyna ofiara Chrystusa

Czytanie z Listu do Hebrajczyków

Chrystus wszedł nie do świątyni zbudowanej rękami ludzkimi, będącej odbiciem prawdziwej świątyni, ale do samego nieba, aby teraz wstawić się za nami przed obliczem Boga, ani nie po to, aby się wielokrotnie sam miał ofiarować, jak arcykapłan, który co roku wchodzi do świątyni z krwią cudzą, gdyż w takim przypadku musiałby cierpieć wiele razy od stworzenia świata. A tymczasem raz jeden ukazał się teraz na końcu wieków, aby zgładzić grzech przez ofiarę z samego siebie. A jak postanowione ludziom raz umrzeć, potem zaś sąd, tak Chrystus raz jeden był ofiarowany dla zgładzenia grzechów wielu, drugi raz ukaze się nie w związku z grzechem, lecz dla zbawienia tych, którzy Go oczekują.

Oto Słowo Boże.

CZY WIESZ, ŻE...?

Czy wiesz, że 10 października obchodzimy Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym? Jest to dzień szczególnej pamięci i modlitwy w intencji chrześcijan prześladowanych współcześnie na całym świecie. Co roku średnio 370 tysięcy chrześcijan pada ofiarom prześladowań, z czego 170 tysięcy oddaje życie za wiarę.

zk

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Mt 5, 3

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Błogosławieni ubodzy w duchu,
albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Alleluja, Alleluja, Alleluja**EWANGELIA**

Mk 12, 38-44

Wdowi grosz

Słowa Ewangelii według Świętego Marka

Jezus, nauczając rzesze, mówił: «Strzeżcie się uczonych w Piśmie. Z upodobaniem chodzą oni w powłóczystych szatach, lubią pozdrowienia na rynku, pierwsze krzesła w synagogach i zaszczytne miejsca na ucztach. Objadają domy wdów i dla pozoru odpowiadają długie modlitwy. Ci tym surowszy dostaną wyrok». Potem, usiadłszy naprzeciw skarboni, przypatrywał się, jak tłum wrzucał drobne pieniądze do skarboni. Wielu bogatych wrzucało wiele. Przyszła też jedna uboga wdowa i wrzuciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz. Wtedy przywołał swoich uczniów i rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarboni. Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała na swe utrzymanie».

Oto Słowo Pańskie.**Z życia Lux Cordis**

Amen: Nasze ostatnie spotkanie rozpoczęliśmy wspólną Eucharystią w kaplicy Sióstr Betanek. Po Eucharystii udaliśmy się na cmentarz oliwski by się modlić za duszę zmarłych i korzystając z oktawy Wszystkich Świętych ofiarować odpusty za dusze w czyścicu cierpiące. Na koniec udaliśmy się ogrzać i posilić do McDonalda.

Duszpasterstwo Akademickie: Wtorkowe spotkanie Lux Cordis miało szczególny charakter. Rozpoczęliśmy Mszą Świętą, podczas której modliliśmy się za dusze naszych bliskich zmarłych, powierzając ich Bogu. Następnie, udaliśmy się na Cmentarz Oliwski, gdzie zapaliliśmy znicze i wspólnie odmówiliśmy dziesiątkę różańca, zatrzymując się na chwilę refleksji. Wróciliśmy potem do salki, aby przy kubkach ciepłej herbaty porozmawiać i zakończyć spotkanie wspólnym sprzątnięciem.

Duszpasterstwo Młodzieżowe: Na naszym pierwszym w tegorocznym listopadzie spotkaniu udaliśmy się na cmentarz na Srebrzysku. Odmówiliśmy tam wspólnie różaniec za zmarłych oraz zapaliliśmy znicze. Następnie udaliśmy się na ciepły posiłek ciesząc się swoim towarzystwem.

ps, ge, dw

